

Yazmadığım Yazamadığım Her Şiir

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Haziran 2025

Yalnızlığın rengini söyle bana:
Aymazlığında hayatın dibi gördüğümün ertesi
İçimde uyanan bir çocuk gibi ansızın
Vakur ve ıssız ve bağdaş kurduğu kadar göğe
Dizelerin de dermanı kesilir nasıl ki diz dize dizeler
Aşkı hicveder gün ışığı
Işığa duyarlı yalnızlığın gözleri
Kırıştırır acısını
Bir rengin peşinde
Sözcüklerin notalı dizininde
Haykırır bağırını açtığı kadar
Hamt eder iman gücünde saklı rüzgâr
Kadar katlıdır acılar
Kaybolduğunun ertesi yola düşer
Bir ırmaksa akan
Kuru yatağında derenin
Ölü balıklar açar gözlerini kapamamacasına
Sarkar elleri yaşlı balıkçının
Ölüm ki bir misafir
Yeltenir yerli yersiz
Yetemediği kadar ömre
Yatıya kalan düşleri kabul eder mabedinin indinde
Saklı tutulası hatıralarını boca eder
Öfkesi sönmüştür artık
Batık bir gemi gibi
Kaptan köşkünde sözcüklerin
Rotasını çizer
Hatmeden boşluğu
Hamt ettiği kadar sükûnet sunar Tanrı
Mevsimlerdir çipil çipil gözleri
Zanlardır nifak sokan
Yerli yersiz yağın yağdıran izdihamdır
Korkularının bekçisi
Layık olduğu ne varsa
Lal sözcükler dillenir.

Lanet okuduđu zalime
Rabbidir kořtuđu ve sırdař ruhu
Meddücezri sıfatların
Bir hengâmedir ki bilinmezin izinde saklı
Ve neřreden hüzn
Coğrafyası kayıp kıtaların rüzgârı
Eser ve yerle yeksan eder
Yâd edilesi ne varsa dünde saklı
Yâridir özlem duyduđu
Yalpalayan bacakları
Askıda ekmek gibi
Zincirleme kazanın tek müsebbibi
Aslında yazdığı yazmadığı her şiirdir
Bir külfetse karanlık
Kömürlük penceresi gibi iken uzaktan göz kırpan
Seyyah ruhu ile...